



WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

Kielce, dnia 10 kwietnia 2025 r.

Znak:SPN.III.4130.9.2025

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 Ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2024 r., poz. 1465 ze zm.) w związku z art. 28 ust. 1 Ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2024 r., poz. 1130 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XVIII/133/2025 Rady Miejskiej w Daleszycach z dnia 27 lutego 2025 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sołectwa Marzysz na terenie gminy Daleszyce **w całości**.

UZASADNIENIE

Na sesji w dniu 27 lutego 2025 r. Rada Miejska w Daleszycach podjęła uchwałę Nr XVIII/133/2025 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sołectwa Marzysz na terenie gminy Daleszyce.

Wyżej wymieniona uchwała wraz z załącznikami wpłynęła do tut. organu w dniu 6 marca 2025 r., natomiast dokumentację prac planistycznych (po wezwaniu – pismo z dnia 7 marca 2025 r.) dostarczono w dniu 13 marca 2025 r.

Wskazać należy, że termin do stwierdzenia nieważności uchwały zaczyna biec od dnia, w którym organ wykonawczy gminy przedłoży wojewodzie uchwałę wraz z załącznikami i dokumentacją prac planistycznych (wyrok NSA z dnia 4 września 2024 r., sygn. akt II OSK 745/24).

W dniu 26 marca 2025 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze umożliwiając Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Daleszycach złożenie wyjaśnień do przedłożonych do uchwały zarzutów.

Pismem z dnia 2 kwietnia 2025 r., znak: AR.030.4.2025, uzupełnionym pismem z dnia 2 kwietnia 2025 r., znak: WPG.6721.6.2024, odniesiono się do stwierdzonych przez organ nadzoru nieprawidłowości.

Przedmiotowa uchwała oceniana jest na podstawie przepisów:

- Ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2024 r., poz. 1130 ze zm.), zwanej dalej u.p.z.p., w związku z art. 67 ust. 3 pkt 4 Ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r., poz. 1688 ze zm.). Tym samym, tut. organ dokonał oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały na podstawie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w brzmieniu obowiązującym do dnia 23 września 2023 r.,
- Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r., Nr 164, poz. 1587), zwanego dalej rozporządzeniem, w związku z § 12 Rozporządzenia Ministra

Rozwoju i Technologii w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z dnia 17 grudnia 2021 r. (Dz. U. z 2021 r., poz. 2404).

Przepis art. 28 ust. 1 u.p.z.p. stanowi, że istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

Zasady sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego należy rozumieć jako merytoryczną jego zawartość (część tekstowa i graficzna), określoną w art. 15 u.p.z.p., tj. zawartych w nim ustaleń, a także standardów dokumentacji planistycznej.

Natomiast tryb uchwalania planu, określony w art. 17 u.p.z.p., odnosi się do sekwencji czynności podejmowanych w toku procedury planistycznej, gwarantujących możliwość udziału zainteresowanych podmiotów w procesie planowania (poprzez składanie wniosków i wnoszenie uwag do projektu planu).

Organ nadzoru zobowiązany jest do badania zgodności uchwały ze stanem prawnym obowiązującym w dacie podjęcia przez radę gminy uchwały i w przypadku stwierdzenia naruszenia prawa, do podjęcia interwencji, stosownej do posiadanych kompetencji w tym zakresie.

Po dokonaniu analizy postanowień uchwały pod względem ich zgodności z prawem, organ nadzoru stwierdza, że przedmiotowa uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem zasad i trybu sporządzania planu miejscowego.

I. W zakresie istotnego naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego:

1. Uchwała narusza art. 15 ust. 2 pkt 10 u.p.z.p. i § 4 pkt 9 lit. a i b rozporządzenia oraz § 8 ust. 2 rozporządzenia poprzez brak możliwości powiązania tekstu planu z rysunkiem w zakresie szerokości dróg w liniach rozgraniczających.

W myśl art. 15 ust. 2 pkt 10 u.p.z.p. w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej.

Zgodnie z § 4 pkt 9 lit. a oraz b rozporządzenia ustalenia planu miejscowego dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej powinny zawierać określenie układu komunikacyjnego i sieci infrastruktury technicznej wraz z ich parametrami oraz klasyfikacją ulic i innych szlaków komunikacyjnych, a także określenie warunków powiązań układu komunikacyjnego i sieci infrastruktury technicznej z układem zewnętrznym.

Natomiast § 8 ust. 2 rozporządzenia stanowi, że w projekcie rysunku planu miejscowego stosuje się nazewnictwo i oznaczenia umożliwiające jednoznaczne powiązanie projektu rysunku planu miejscowego z projektem tekstu planu miejscowego.

W toku badania zgodności z prawem przedmiotowej uchwały zauważono, że występuje rozbieżność pomiędzy tekstem a rysunkiem planu w zakresie szerokości dróg w liniach rozgraniczających - szerokość podana w treści planu jest inna niż wymiar przedstawiony na rysunku tj.:

- teren publicznej drogi gminnej klasy dojazdowej KD-D4 w § 24 pkt 7 lit. a uchwały ma szerokość: „od 8 m do 8 m”, natomiast zgodnie z rysunkiem planu: od 8 m do 18 m,
- teren drogi wewnętrznej KD-W3 w § 27 pkt 1 uchwały ma szerokość: „od 8 m do 9 m”, natomiast zgodnie z rysunkiem planu: od 6 m do 8 m,
- teren drogi wewnętrznej KD-W9 w § 33 pkt 1 uchwały ma szerokość: „5 m”, natomiast zgodnie z rysunkiem planu: od 5 m do 6 m,

- teren drogi wewnętrznej KDW13 w § 37 pkt 1 uchwały ma szerokość: „*od 6 m do 11 m*”, natomiast zgodnie z rysunkiem planu: od 4 m do 7 m,
- teren drogi wewnętrznej KDW16 w § 40 pkt 1 uchwały ma szerokość: „*9 m*”, natomiast zgodnie z rysunkiem planu: od 8 m do 9 m,
- teren drogi wewnętrznej KDW40 w § 64 pkt 1 uchwały ma szerokość: „*10 m*”, natomiast zgodnie z rysunkiem planu: 6 m,
- teren drogi wewnętrznej KDW74 w § 98 pkt 1 uchwały ma szerokość: „*6 m z poszerzeniem zgodnie z rysunkiem planu*”, natomiast zgodnie z rysunkiem planu: 10 m,
- teren drogi wewnętrznej KDW86 w § 110 pkt 1 uchwały ma szerokość: „*6 m z poszerzeniem zgodnie z rysunkiem planu*”, natomiast zgodnie z rysunkiem planu: 5 m,
- teren drogi wewnętrznej KDW112 w § 136 pkt 1 uchwały ma szerokość: „*7,5 m z poszerzeniem zgodnie z rysunkiem planu*”, natomiast zgodnie z rysunkiem planu: 6 m,
- teren drogi wewnętrznej KDW115 w § 139 pkt 1 uchwały ma szerokość: „*6 m*”, natomiast zgodnie z rysunkiem planu: 7 m.

Nie można się zgodzić z wyjaśnieniami Przewodniczącego Rady Miejskiej w Daleszycach, że „*występujące rozbieżności pomiędzy tekstem planu a rysunkiem planu w zakresie szerokości dróg w liniach rozgraniczających stanowią omyłkę pisarską. Prawidłowa szerokość dróg w liniach rozgraniczających oznaczonych symbolami: KD-D4, KDW3, KDW9, KDW13, KDW16, KDW40, KDW74, KDW86, KDW112 i KDW115 to ta, która ustalona została na rysunku planu miejscowego*”. Takie ustalenia dotyczące szerokości dróg w tekście uchwały, jak i wymiary wskazane w części graficznej planu były w projekcie planu wyłożonym do publicznego wglądu a także uzgadnianym i opiniowanym. Dlatego nie można uznać, że stanowi to błąd, ponieważ od początku takie szerokości były procedowane.

Jak wskazuje Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie w wyroku z dnia 28 lutego 2023 r., sygn. akt II SA/OI 760/22: „*część graficzna planu musi być zgodna z częścią tekstową i ma moc wiążącą. Oznacza to, że postanowienia planu należy odczytywać łącznie, uwzględniając zarówno część tekstową, jak i graficzną, a wobec tego nie może być rozbieżności pomiędzy częścią tekstową planu a rysunkiem. Normy prawne zapisane w planie miejscowym wyprowadza się bowiem zarówno z części opisowej, jak i części graficznej. Natomiast sprzeczność, brak korelacji i spójności między tymi częściami, a nawet wewnętrzna sprzeczność w tych częściach, w szczególności w zakresie przeznaczenia danego terenu, muszą być traktowane w kategorii istotnego naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego. Plan miejscowy jest aktem prawa powszechnie obowiązującego na danym terenie i musi spełniać wysokie wymagania stawiane tego typu aktom oraz odpowiadać standardom legalności*”.

Zgodnie ze wspomnianym wyżej art. 15 ust. 2 pkt 10 u.p.z.p. w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej. Z orzecnictwa w zakresie realizacji wymogu ww. artykułu wynika, że plan powinien być tak skonstruowany, aby zapewnić możliwość obsługi komunikacyjnej określonych terenów. Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 9 listopada 2021 r., sygn. akt II OSK 1693/21: „*Trudno bowiem wyobrazić sobie realną możliwość funkcjonowania terenów przewidzianych do zabudowy, bez dostępu do drogi publicznej, czy też bez wyznaczenia szlaków komunikacyjnych (ulic). W planie ustala się, w zależności od potrzeb, nie tylko sieć dróg publicznych, ale także wewnętrznych. Wyznaczenie drogi wewnętrznej stanowiącej wyłączną obsługę komunikacyjną powinno być jednoznaczne i powinno znaleźć odbicie na rysunku planu*”.

Powyższa rozbieżność (która doprowadza do wyeliminowania z uchwały wszystkich ustaleń dotyczących terenów dróg oznaczonych symbolami: KD-D4, KDW3, KDW9, KDW13, KDW16, KDW40, KDW74, KDW86, KDW112, KDW115) powoduje, iż drogi wewnętrzne oznaczone symbolami: KDW1, KDW2, KDW4, KDW5, KDW8, KDW10, KDW14, KDW15, KDW18, KDW19, KDW41, KDW42, KDW43, KDW44, KDW45, KDW47, KDW51, KDW81 nie są powiązane z siecią dróg, a tereny zabudowy mieszkaniowej oznaczone symbolami: MN2, MN3, MN4, MN7, MN24, MN25, MN26, MN27, MN37, teren obsługi produkcji w gospodarstwie leśnym oznaczony symbolem RU, teren urządzeń zaopatrzenia w wodę oznaczony symbolem W, pozbawione są obsługi komunikacyjnej. A zatem ustalenia planu stają się niemożliwe do realizacji.

W ocenie organu nadzoru powyższa sprzeczność jednoznacznie stanowi o naruszeniu § 8 ust. 2 rozporządzenia, który zobowiązuje do umożliwienia jednoznacznego powiązania części graficznej z częścią tekstową uchwały, a także oznacza, że w uchwale nie ustalono w jednoznaczny sposób zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji, których obowiązek określenia w planie miejscowym wynika z art. 15 ust. 2 pkt 10 u.p.z.p. oraz § 4 pkt 9 rozporządzenia, co stanowi istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego.

2. Uchwała narusza art. 15 ust. 2 pkt 1 u.p.z.p. oraz § 4 pkt 1 rozporządzenia poprzez brak ustaleń tekstowych dotyczących zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 1 u.p.z.p. w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania.

§ 4 pkt 1 ww. rozporządzenia stanowi, że w projekcie planu miejscowego ustala się przeznaczenie poszczególnych terenów lub zasady ich zagospodarowania, a także symbol literowy i numer wyróżniający go spośród innych terenów.

Tymczasem na rysunku planu (załącznik Nr 1 do uchwały) brak jest oznaczenia symbolem literowo-cyfrowym terenu funkcjonalnego (obejmującego części działek nr ewid.: 398, 425, 426) położonego pomiędzy terenem publicznej drogi gminnej klasy dojazdowej oznaczonym symbolem KD-D2, a terenem rolniczym oznaczonym symbolem R. Z rysunku planu (z oznaczenia barwnego) wynika, że jest to teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Jednak uchwała nie określa zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania tego terenu.

Nie można zgodzić się z wyjaśnieniami Przewodniczącego Rady Miejskiej w Daleszycach, że „*brak oznaczenia terenu funkcjonalnego (część działek o nr ewid. 398, 425 i 426) stanowi niezamierzoną omyłkę pisarską; z oznaczenia graficznego wynika, że jest to teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Z uwagi na położenie terenu w strefie krajobrazowej "C" Cisowsko-Orłowińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu oraz powielenia terenu zabudowy z obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sołectwa Marzysz na terenie gminy Daleszyce zatwierdzonego uchwałą nr XXXVII/11/2014 Rady Miejskiej w Daleszycach z dnia 27 lutego 2014 r. (Dz. Urz. Woj. Świąt. z 2014 r., poz. 1266) wynika, że dla tego terenu obowiązują ustalenia wynikające z § 11 planu miejscowego*”, ponieważ w przedmiotowym planie miejscowym ustalenia szczegółowe dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej są różne (§ 11, § 12 i § 13 uchwały). Ponadto ustalenia dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej położonych w strefie krajobrazowej "C"

Cisowsko-Orłowińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu określono nie tylko w § 11, ale również w § 13 (np. teren MN74, MN75). Dodatkowo należy podkreślić, że ustalenia zawarte w § 11 nie dotyczą tylko terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej położonych w strefie krajobrazowej "C" Cisowsko-Orłowińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, ale również terenów położonych w strefie „A” (np. teren MN24).

Uchwała w sprawie planu miejscowego powinna być sformułowana w sposób jasny, czytelny i jednoznaczny, nie budzić wątpliwości interpretacyjnych, a jej treść powinna wyraźnie precyzować wszelkie kwestie, które normuje.

A zatem, biorąc pod uwagę powyższe, poprzez brak oznaczenia symbolem literowo-cyfrowym terenu funkcjonalnego na rysunku planu oraz brak określenia zasad kształtowania zabudowy i wskaźników zagospodarowania tego terenu, nie został spełniony wymóg art. 15 ust. 2 pkt 1 u.p.z.p. oraz § 4 pkt 1 rozporządzenia, co stanowi istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego.

II. W zakresie istotnego naruszenia trybu sporządzania planu miejscowego:

Uchwała narusza art. 17 pkt 6 lit. b tiret dziesiąte u.p.z.p. w związku z art. 17 pkt. 9 u.p.z.p. poprzez nieuwzględnienie określonych przez Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie warunków dla planowanych na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią zabudowy i zagospodarowania.

Zgodnie z art. 17 pkt 6 lit. b tiret dziesiąte u.p.z.p. burmistrz występuje o uzgodnienie projektu planu z dyrektorem regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w zakresie dotyczącym zabudowy i zagospodarowania terenu położonego na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią. Stosownie zaś do art. 17 pkt 9 burmistrz wprowadza zmiany do projektu planu miejscowego wynikające z uzyskanych opinii i dokonanych uzgodnień.

Z art. 166 ust. 2 i ust. 5 oraz art. 14 ust. 6 pkt 1 Ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (t. j. Dz. U z 2024 r., poz. 1087 ze zm.) wynika, że dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Wody Polskie uzgadnia projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w drodze decyzji.

Z analizy powyższych przepisów wynika, iż uzgodnienie projektu planu miejscowego stanowi jeden z obligatoryjnych elementów trybu jego sporządzenia, a jego konsekwencją jest obowiązek wprowadzenia w projekcie zmian wynikających z dokonanych uzgodnień. Uzgodnienie planu miejscowego na określonych warunkach, wiąże organ wykonawczy gminy, w zakresie konieczności wprowadzenia zmian w projekcie wynikających z tych warunków.

Burmistrz Miasta i Gminy Daleszyce uzgodnił projekt przedmiotowego planu miejscowego z Dyrektorem Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie. Dyrektor RZGW w Krakowie wydał decyzję z dnia 25 sierpnia 2023 r., znak: KR.RPP.610.569.2023.PW, którą uzgodnił projekt planu. Jednocześnie w decyzji tej określił warunki dla planowanej na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią zabudowy i zagospodarowania m.in. odstąpienie od wprowadzania nowej zabudowy w częściach terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej położonych na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią od rzeki Czarna Nida, gdzie prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat (Q10%), czy nie stosowanie podpiwniczeń w budynkach na terenach położonych na obszarze szczególnego zagrożenia powodzi od rzeki Czarna Nida, gdzie prawdopodobieństwo

wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat (Q1%), ale poza obszarem, gdzie prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat (Q10%). Po otrzymaniu decyzji, Burmistrz nie skorygował projektu planu w zakresie powyższych warunków.

Zgodnie z wyjaśnieniami Przewodniczącego Rady Miejskiej w Daleszycach powyższe warunki „zostały ujęte w przedmiotowej uchwale w § 5 pkt 2 lit. i) i j) oraz w § 8 ust. 2”.

§ 5 pkt 2 lit. i oraz j uchwały informują, że rysunek planu zawiera oznaczenia informacyjne takie jak „granica i obszar szczególnego zagrożenia powodzią Q1% „oraz „granica i obszar szczególnego zagrożenia powodzią Q10%”. Natomiast w § 8 ust. 2 uchwały wskazano warunki dla planowanej zabudowy i zagospodarowania terenu dla budynków zlokalizowanych na terenach położonych na obszarze szczególnego zagrożenia powodzi od rzeki Czarna Nida, gdzie prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat (Q1%), ale poza obszarem, gdzie prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat (Q10%).

Tymczasem w treści planu nie uwzględniono warunku odstąpienia od wprowadzenia nowej zabudowy w częściach terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oznaczonych symbolami: MN1, MN17, MN18, MN19, MN21, MN23, MN28, MN29, MN30, MN31, MN34, MN36, MN41, MN46, MN48, MN49, MN59, MN64, położonych na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią od rzeki Czarna Nida, gdzie prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat (Q10%).

Dodatkowo w § 8 ust. 2 uchwały nie wskazano, że teren oznaczony symbolem MN64 znajduje się w obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, zgodnie z rysunkiem planu oraz decyzją Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie PGW Wody Polskie z dnia 25 sierpnia 2023 r., znak: KR.RPP.610.569.2023.PW. Co oznacza, że dla terenu MN64 nie uwzględniono warunków dla planowanej zabudowy i zagospodarowania terenu dla budynków zlokalizowanych na obszarze szczególnego zagrożenia powodzi od rzeki Czarna Nida, gdzie prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat (Q1%), ale poza obszarem, gdzie prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat (Q10%), zawartych w ww. decyzji.

Wobec powyższego, nieuwzględnienie w przedmiotowym planie miejscowym ww. warunków uzgodnienia projektu planu, zawartych w decyzji Dyrektora RZGW w Krakowie z dnia 25 sierpnia 2023 r., znak: KR.RPP.610.569.2023.PW, istotnie narusza tryb sporządzania planu miejscowego.

III. W zakresie nieistotnego naruszenia prawa:

- 1.** W § 8 ust. 2 uchwały dot. ochrony obszarów szczególnego zagrożenia powodzią zbędnie wskazano tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oznaczone symbolami MN15 i MN65, ponieważ zgodnie z rysunkiem planu, tereny te nie znajdują się na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią.
- 2.** W § 13 ust. 2 pkt 14 uchwały zbędnie określono miejsce postojowe na jeden dom letniskowy, ponieważ zabudowa letniskowa nie stanowi przeznaczenia terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wskazanych w ww. paragrafie.
- 3.** W § 146 ust. 4 pkt 2 uchwały zbędnie ustalono odprowadzanie wód opadowych i roztopowych z terenów przemysłu, ponieważ na obszarze objętym przedmiotowym planem brak jest takich terenów.

4. § 142 ust. 2 pkt 8 uchwały: „8) zgodnie z rysunkiem planu”, jest zbędny, ponieważ nie jest powiązany z żadnym ustaleniem.

Zgodnie z wyjaśnieniami Przewodniczącego Rady Miejskiej w Daleszycach powyższe błędy stanowią omyłki pisarskie.

Organ nadzoru wskazuje, że naruszenia nieistotne to naruszenia drobne, mało znaczące, niedotyczące istoty zagadnienia. Za nieistotne naruszenie należy uznać takie, które jest mniej doniosłe w porównaniu z innymi przypadkami wadliwości, jak nieścisłość prawna czy też błąd, który nie ma wpływu na istotną treść aktu (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 13 kwietnia 2006 r., sygn. akt II SA/Sz 1174/05). Dlatego powyższe błędy zostały zakwalifikowane przez organ nadzoru do kategorii nieistotnego naruszenia prawa.

Z uwagi na powyższe, organ nadzoru stwierdza, iż w jego ocenie kwestionowana uchwała w sposób istotny narusza obowiązujący porządek prawny, a powyżej podniesione argumenty czynią zasadnym niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze, stwierdzające nieważność powołanej na wstępie uchwały. Zważywszy na to, iż naruszenia dotyczą wielu terenów funkcjonalnych, w tym większości terenów dróg stanowiących układ komunikacyjny, dla czytelności i możliwości realizacji ustaleń uchwały, zasadnym jest stwierdzenie jej nieważności w całości.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

W świetle art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Józef Bryk
Wojewoda Świętokrzyski